

SEAC 2007

Tirsdag 17.. I dag var vores filmhold Ace& Ace kommet fra Danmark og de medbragte telte og jakker som var bestilt i god tid, men først sendt til København i stedet for Aalborg.

Styregruppen mødtes kl. 19 og strøg mærker på .Alle de andre fik jakker og mærker fra kl. 20. Anders var til møde med Miljøagenturet og Ace&Ace.

Onsdag 18. 19 løbere med fly til Kulusuk og blev sejlet til Tasiilaq i småbåde.

Torsdag 19. 44 løberne kom med fly til Kulusuk og blev sejlet til Tasiilaq af ekspeditionsskibet Hvidbjørnen . Hvidbjørnen havde netop deltaget i en redningsopgave hvor et lille fly var forulykket på indlandsisen (vejret var så dårligt at Hvidbjørnens helikopter først kun kunne smide overlevelsespakker ned til dem). Dagen efter kom de med ud. Det havde været planlagt at sejle med Hvidbjørnen alle 3 dage.

Om aftenen var der præsentation af deltagerholdene og styregruppen og der blev vist film fra sidste år. Bagefter var der styregruppemøde.

Fredag 20. Jeg sluttede arbejde kl. 9.30 og skulle sammen med Susanne og en mere udlevere kanoer til løberne som i dag havde mulighed for at afprøve dem i fred og ro 10 - 15. På grund af et kiks hos flyselskabet stod der stadig et antal cykler i deres kasser/tasker i Reykjavik for at kunne gennemføre programmet lørdag skaffede ATC det manglende sikkerhedsudstyr. Klubben og jeg udlånte 10 redningsveste, ligesom der blev indsamlet cykelhelme, som også bruges ved klatring.

Jeg var på rådhuset og printede kort til A og B dagene

Om aftenen kl. 21 var der fællesmøde i 1. klasses lokale

Lørdag 21. Jeg havde vagt i målfeltet Dagens rute var: først kajaksejlad over fjorden til stranden "under" Polheims fjeld. Derefter til A2 ovenfor fjorden Sarfagajik. Videre til A3 i 700 m højde hvor der blev taget tid på løberne, når de kom for opadgående og igen på vejen ned. Fra A3 til checkpointet A4 på toppen 1031m. Tiden på fjeldet ovenfor 700m talte ikke med i konkurrencen af sikkerhedsmæssige grunde.

Efter A3 gik turen direkte til A1 ved kanoerne og tilbage til Tasiilaq.

Søndag 22 I løbet af lørdagen var de sidste cykler ankommet og det var muligt at fortsætte efter planen først skulle deltagerne cykle en 7 km rundstrækning 5 gange, dernæst skulle de passere de 3 toppe Sømandsfjeldet, Pyramiden og Præstefjeld. Sammen med Polle var jeg på Pyramiden indtil først på formiddagen, så blev vi afløst, da vi sammen med Susanne skulle flyves til C2 om aftenen for at være klar til næste dags løb.

Kl. 19.30 fløj Susanne med HC og det meste af vores bagage derop. HC ville instruere på stedet og se gletcherens tilstand. HC kom tilbage og Polle og jeg blev fløjet derop. Da vi 4. dags aften skulle afhentes fra den ene af Mittivakkats toppe, fløj vi sammen med piloten derhen og forklarede, hvor vi regnede med at ligge i lejr og derfor gerne ville hentes fra. Med mindre det var meget blæsende kunne piloten lande i dette pas.

Derefter blev vi sat af ved Susanne på C2.

Mandag 23 Susanne sov i sit eget lille telt og Polle og jeg sov under oversejlet på mit 3 mands kuppeltelt. Jeg har forsynet det med græskant og nogle flere barduner, så det kan opsættes med sten alene (uden pløkke). Om morgenen talte jeg med HC over iridiumtelefonen (satellit) og fik at vide at da det var klart vejr skulle vi sætte banneret op ved den varde, der markerer den højeste top, dette

var nu checkpointet. Da dette sted var ca. 200 m fra det sted, hvor vi havde overnattet, flyttede vi mit telt så vi havde et sted med læ og skygge lige ved banneret. Derefter spiste vi morgenmad på den nye lejrlads. Løberne startede denne dag med at køre op i blomsterdalen til sø 3, op over til sprængstofmagasinet og videre ad kraftværksvejen til bygværket ved sø-168, tilbage ad samme vej. Denne rute køres 2 gange af hver sin halvdel af et hold. Fra målfeltet skal løberne bringe cyklerne til skolen hvorefter de løber op til os på C2 med frit rutevalg.

De første som kom var et filmhold og et halvt firmahold fra Europæisk miljø agentur. De blev fløjet ind kl. 12.10. Tv produktionen i år er om miljøpåvirkning på grønland og dets beboere. De startede med at filme – 4, 5 og 6 takes. Det næste hold var det andet firmahold Pihl med en forkortet rute de kom kl. 13.30 Derefter kom holdene fra 3 forskellige retninger.

Kl. ca. 14 30 kom en deltager fra team Nansen og fortalte at de havde passeret en tilskadekommen ved gletscherens venstre side i ca. 560 m højde Et par Østrigere som var der for at hjælpe filmholder løb ned og ydede første hjælp og bragte dem op til vores punkt 913 m højde. I mellemtiden var der kommet et Hollandsk hold med en læge som deltager og da vi sagde at ventetiden blev trukket fra blev de og foretog en lægelig behandling . Da lægen sagde at såret skulle sys inden 6 timer, blev der rekvireret en helikopter og han kom på sygehuset i Tasiilaq. Alt blev foretaget med kommunikation til HC, som er både læge og sikkerhedsansvarlig.

Sidste hold Aurora som kom kl. 18.04. Efter middagsmad pakkede vi sammen og kl. 20.30 startede vi over Mittivakkat gletscheren til D2, hvor vi ankom kl. ca. 24. Det er første gang jeg går i reb over gletcher, hvor det er nødvendigt (mange revner). Vi var bundet til et 40 m klatrereb og var forsynet med steigisen, vi havde hver en isøkse af dem, som jeg bruger til kajakkerne. De er 95 cm lange og derfor velegnede som vandrestok. På den første 3die del gik Susanne forrest, på den midterste 3diedel var jeg forrest og på den sidste del (hvor der var stigning) gik Polle forrest og jeg bagest. Jeg udnyttede at man bør holde rebet stramt og lod mig trække på dette stykke. Da vi kom op på bjerget, var vi ikke sikre på den aftalte landingsplads og slog teltene op der, hvor vi var gået ”i land”.

Tirsdag 24 efter havregrød til morgenmad pakkede jeg mit telt sammen og bortset fra nogle ting, som vi ikke ville tage på toppen og efterlod i Susannes telt, tog vi vores grej med op på toppen, vi satte banner og telt op og meldte klar inden start kl. 10.

Fra vores ophøjede placering kunne vi se holdene en til halvanden time inden de kom op til os. Det første hold var Team ISI kl. ca. 14 og det sidste var Aurora kl. ca. 19 undervejs havde der været helikopter med Erwin Reinthaler og det viste os at landingspladsen var lidt højere oppe, end der hvor vi sov. Erwin tog billeder af holdene og fortsatte senere ned ad gletscheren med et af dem, han gik i reb med dem. Da Aurora havde været på toppen pakkede vi sammen, men Polle blev på toppen indtil de var ude af syne. Da vi ringede Auroras tid ind, sagde vi, at vi regnede med at vi var klar i løbet af halvanden time. Vi ville så ringe igen om afhentning. Efter precis 1,5 timer kom helikopteren og det var for tidligt, fordi Aurora havde holdt en længere rast, inden de startede ud på isen. Efter ca. 10 min var vi klar. Piloten Tonny sagde, at vi skulle til Tasiilaq og sætte Susanne af inden Polle og jeg blev fløjet op i et pas D9 bag Polheims fjeld (596 m højde). Vi overnattede deroppe.

Onsdag 25. vågnede vi kl. 6 og kl. 7 kom det første hold – Pihls firmahold. Pihls hold var sejlet fra D3 til D4 og derfra gået i dalen til D6 (hvor alle andre skulle op over Tinit gletscheren) fra D6 sejlede de til D7 og blev derfra sejlet i hvidbjørnens gummibåd rundt om næsset til D8. Da D8 endnu ikke var oprettet blev de sat af ved nogle tyskeres telt ca. 1 km imod vest. I løbet af de næste 19 timer kom holdene med en eller flere timer imellem. Hold 10 og 16 var slået sammen , ligeså hold 1 og 3 .

Torsdag 26. Efter at hold Finister var draget videre, pakkede vi sammen og startede kl. 04 i reb ned over gletscheren til passet nord for Polheims fjeld. Da vi kom så langt at vi kunne se byen sprængte jeg en fiber i mit venstre lår. I løbet af et par timer nåede vi ned over først isfane og dernæst blokmark til en sø i ca. 110 m højde. HQ sagde at vi skulle fortsætte uden min rygsæk, så den stillede vi ved en stor sten lidt fra bredden. Efter ca. to og en halv time nåede vi kysten ved D10. Kl. 10 var vi blevet sejlet af en motorbåd til Tasiilaq. Jeg hentede en ekstra nøgle til mit hus på kontoret, da jeg havde efterladt min husnøgle i rygsækken. Jeg gik på skolen og spiste morgenmad og snakkede med løberne. Kl. 17 var der præmieoverrækkelse og lysbilleder for alle i sportshallen. Bagefter var der festmiddag for løberne, officials og indbudte gæster. Kl. 22 gik jeg hjem.

Fredag 27. Ved nitiden gik jeg ned på skolen og snakkede med løberne. Jeg havde medbragt min PC og tegnede sammen med Pia den rute som hold Northern light havde fulgt. Om eftermiddagen sejlede Bianco over fjorden for at hente min rygsæk, men kom tilbage uden at have fundet den. Da Bianco ringede og fortalte, at han havde været ved stenen uden at finde den, gik jeg i seng med et omslag af det hvide slam fra The blue Lagune - udenpå en varmepude med medium varme.

Lørdag 28. Jeg vågnede uden smerter i låret og da jeg blev ringet op vedr. en kajaktur med 3 unge mænd, besluttede jeg at forsøge at finde min rygsæk selv. Jeg spurgte om de var med på at sejle over til kysten ved Polheim fjeld, gå op over et 200 m pas til en sø i 110 m højde, finde min rygsæk og vende tilbage. Det ville de gerne. Min teori var at nogen, havde flyttet min rygsæk - fjernet Iridiumtlf og videocamera og ladet resten ligge.

Derfor sørgede vi for godt fodtøj og sejlede over fjorden med 4 kajakker. Vi sejlede helt ind til elven og lagde kajakkerne på en lille strandbred, det var næsten højvande. Mit ben havde det godt. Undervejs kikkede vi efter rygsækken, men da vi kom til den store sten, stod rygsækken hvor jeg havde efterladt den. Vi havde medbragt min anden rygsæk så vi kunne fordele vægten 30 – 35 kg. Imidlertid var der en af de unge mænd som bare tog den og bar den hele vejen ned til kysten. Jeg tømte rygsækken ned i rummene på min kajak, stativet blev bundet på toppen. Vi var hjemme i havnen kl. 20. Vi sejlede over i medvind, men heldigvis var det blevet helt vindstille om aftenen (det plejer det at være).

Søndag 29 kl. 9 ringede Stina og vi aftalte en tur kl. 12. Senere ringede Jørgen og spurgte om vi skulle sejle en tur. Kl. ca. 12 mødte Stina og Lisbeth samt Jørgen ved mit hus og vi sejlede ud 4 kajakker. Vi sejlede langs byen til elven ved Sermilikvejen. Undervejs så vi noget, som vi mente var en narhvaltand på 3-4 m dybde. Stina og jeg vil prøve at finde den igen og hente den op en dag med lavvande.